

Mai mult decât un izvor: un strop de suflet!

Izvorul Tămăduirii

parohiaizvorultamaduiriiotosani@yahoo.com

izvorultamaduiriiotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tămăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

6 Iunie 2021

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 23 (904) † ANUL 18

LUMINA MÂNTUIRII

Iisus Hristos a venit în lume ca să ne aducă lumina mântuirii, precum El Însuși a spus: „Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8, 12). Mântuitorul sufletelor noastre este prezent astăzi în Sfânta Biserică. Aici El Se descoperă cu putere, milă și iubire ca Unul Care este „Același, ieri și azi și în veci” (Evrei 13, 8). Din cer și din Biserică, Domnul ne cheamă să urmăm adevărurile sfinte, să avem grijă de sufletele noastre și să împlinim poruncile dumnezeiești. În acest fel, viețile noastre pot să dobândească lumină din lumina lui Hristos, Care zice: „Atât cât sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii!” (Ioan 9, 5). Acest lucru este posibil pentru că Biserica, în care este prezent Hristos, este o vistierie plină de daruri aducătoare de lumină și de mântuire. Cel dintâi dar pe care ni-l dă Biserica este numele de creștin. A fi creștin înseamnă a fi fiu al lui Dumnezeu (Ioan 1, 12). Creștinul poartă acest nume sfânt al lui Hristos, „care este mai presus de orice nume” (Filipeni 2, 9) și care se află în ceruri (Luca 10, 20). Noi, creștinii, avem datoria să-L preamărim pe Dumnezeu pentru numele acesta (1 Petru 4, 16). A te boteza înseamnă a te îmbrăca în Hristos (Galateni 3, 27) și a primi numele Lui. Un alt dar pe care ni-l dă Biserica este dreapta credință, în care trăim și pe care o mărturisim. Această credință a fost mărturisită de Sfinții Apostoli și pentru ea și-au dat viața martirii și Sfinții Bisericii. Un dar de mare valoare, de care Biserica are multă grijă, este Sfânta Scriptură care, împreună cu Sfânta Tradiție, reprezintă cuvântul lui Dumnezeu. Tot ce face și ne învață Biserica se întemeiază pe cuvântul lui Dumnezeu din Sfânta Scriptură și din Sfânta Tradiție. Noi trebuie să le păstrăm și să le cinim pe amândouă deopotrivă, după cum ne îndeamnă Sfântul apostol Pavel: „Fraților, stați neclintii și țineți predaniile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră” (2 Tesaloniceni. 2, 15). Cuvântul lui Dumnezeu este pentru creștini o sursă de lumină după cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur: „Dumnezeu Cel iubitor de oameni luminează nevăzut cugetele noastre prin Sfintele Scripturi”. Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție constituie o adevărată farmacie în care găsim leacuri tămăduitoare. Darul cel mai de preț pe care ni-l oferă Biserica la fiecare sărbătoare este Sfânta Liturghie, prin care se actualizează Jertfa Mântuitorului de pe Golgota. Sfânta Liturghie este încoronarea tuturor slujbelor religioase. În Sfânta Euharistie, Iisus Hristos este prezent în chip real și nu simbolic, după cum ne arată și Sfântul apostol Pavel: „Ca unor înțelepți vă vorbesc. Judecați voi ce vă spun. Paharul binecuvântării, pe care-l binecuvântăm, nu este, oare, împărțirea cu Sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem nu este, oare, împărțirea cu Trupul lui Hristos?” (1 Corinteni 10, 15-16). „Ca fiii luminii să umblați!” (Efeseni 5, 8).

ZIUA EROILOR ROMÂNI

Ziua Eroilor, sărbătoare națională a poporului român, este sărbătorită în fiecare an, de Ziua Înălțării Domnului, mare sărbătoare creștină, care marchează înălțarea la cer a lui Iisus Hristos, la 40 de zile după Înviere. Astfel Ziua Eroilor este sărbătorită în memoria celor căzuți de-a lungul veacurilor pe câmpurile de luptă, pentru credință, libertate, dreptate și pentru apărarea țării și întregirea neamului. În semn de recunoștință pentru sacrificiul suprem al ostașilor căzuți la datorie în timpul primului război mondial, Tratatul de la Versailles, semnat de fostele țări beligerante, în anul 1919, prevedea, printre altele, obligativitatea întreținerii mormintelor ostașilor îngropați pe teritoriile statelor respective, precum și a operelor comemorative de război dedicate acestora. În România, care a pierdut aproape un milion de militari și civili, prevederile Tratatului de la Versailles s-au concretizat prin Decretul-lege nr. 1693 din data de 4 mai 1920, care a stabilit ca Ziua Eroilor să fie sărbătorită cu prilejul Zilei Înălțării Domnului Iisus Hristos, dată decretată sărbătoare națională a poporului român. Țara noastră a devenit, astfel, primul stat care i-a asimilat pe eroii străini celor naționali. În omagierea eroilor căzuți la datorie, un rol deosebit de important l-a avut Societatea „Mormintele Eroilor Căzuți în Război”, înființată în anul 1919, care a devenit, în anul 1927, Societatea „Cultul Eroilor” și mai târziu, de la data de 1 august 1940, „Așezământul Național Regina Maria”, sub înaltul patronaj al Reginei Maria. Acestei societăți i se datorează inaugurarea, în anul 1923, a Mormântului Ostașului Necunoscut, amplasat inițial în fața Muzeului Militar Național din Parcul Carol, dar și construirea, în perioada interbelică, a numeroase monumente și plăci comemorative în majoritatea localităților din țară. În anul 1948, având în vedere noua conjunctură politică, prin Decretul nr. 71 din anul 1948, Ziua Eroilor a fost stabilită pe data de 9 mai, abrogându-se, astfel, prevederile anterioare. Ulterior, prin Decretul nr. 117 din anul 1975 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război, s-a menținut prevederea potrivit căreia Ziua Eroilor era sărbătorită la data de 9 mai, cu prilejul Zilei Independenței de Stat a României și a Victoriei asupra Fascismului. După anul 1990, ca urmare a demersurilor Ministerului Apărării Naționale, Ziua Eroilor nu s-a mai sărbătorit la 9 mai, ci de Ziua Înălțării Domnului. Prin Legea nr. 48 din anul 1995, se proclama Ziua Eroilor, sărbătoare națională a poporului român, cea de-a patruzeccea zi de la Sfintele Paști — Ziua Înălțării Domnului Iisus Hristos—, potrivit tradiției românești. Actul a fost amendat de către Legea 379 din anul 2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război, care prevede celebrarea acestei zile la aceeași dată. În data de 4 mai 1920, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât, pentru prima dată, ca Ziua Eroilor să fie sărbătorită la praznicul Înălțării Domnului, decizie consfințită ulterior prin hotărârile sinodale din anul 1999 și din anul 2001, prin care această zi a fost proclamată sărbătoare națională bisericească. Amin.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: De ce vin atâtea nenorociri asupra oamenilor?

Răspuns: Cauza începătoare a oricărei nefericiri este păcatul. Din pricina multor păcate ne încercăm necazurile, trecem prin chinuri, pătimim suferințe, trecem prin boli, viețuim în agonie și tristețe. Dumnezeu i-a spus primei femei Eva, după neascultarea și căderea ei: „Voi înmulți mereu necazurile tale, mai ales în vremea sarcinii tale. În dureri vei naște copii” (Facere 3,16). Căci, așa cum viermele care se naște din lemn mănâncă lemnul, la fel și tristețea care se naște din păcat, pierde păcatul, dacă este unită cu pocăința: „Întristarea după Dumnezeu aduce pocăința spre mântuire, fără părere de rău; iar întristarea lumii aduce moarte” (2 Cor. 7,10).

Întrebare: Cum putem să ne mântuim?

Răspuns: Știm cum putem să ne mântuim, dar din pricina trândăvelii noastre ne pierdem mântuirea. Mai întâi să păzim porunca Domnului: „Să-L iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău, și să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 22; 37, 39). În această iubire se găsește mântuirea: „În aceste două porunci se cuprind toată Legea și proorocii” (Matei 22, 40).

Întrebare: Ce rău vine din iubirea de arginți (bani)?

Răspuns: Sfântul Apostol Pavel spune că: „Cei ce vor să se îmbogățescă, dimpotrivă, cad în ispită și în cursă și în multe poftes nebunești și vătămătoare, ca unele care cufundă pe oameni în ruină și pierzare. Că iubirea de argint este rădăcina tuturor relelor și cei ce au poftit-o cu înfocare au rătăcit de la credință și s-au străpuns cu multe dureri” (1 Timotei 6, 9-10). Furtul, răpirea, ținerea de minte a răului, dușmănia, invidia, uciderea, vin din iubirea de arginți. Din pricina ei se încalcă și legile firești și poruncile dumnezeiești. Iubitorul de arginți le face pe toate una cu pământul, așa cum vântul puternic, când cade deasupra mării liniștite, o tulbură până în adâncurile ei, amestecând nisipul cu valurile. Iubitorul de arginți nu numai că nu are prieteni, dar nici Dumnezeu, așa cum, din pricina patimii lui, este ca demonizat, așa cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur. Să ne amintim întotdeauna de cuvintele Domnului nostru: „Cât de greu vor intra cei bogați în împărăția lui Dumnezeu! Mai lesne este cămilei să treacă prin urechile acului, decât bogatului să intre în împărăția lui Dumnezeu” (Marcu 10, 23, 25).

Întrebare: Care este bogăția cea adevărată?

Răspuns: Bogăția virtuților este bogăția cea adevărată. Având această bogăție, chiar dacă suntem lipsiți de bunurile materiale, le avem pe toate (2 Corinteni 6, 10). Bogățiile pământului, bunurile materiale, așa cum a zis Domnul, vor fi mâncate de rugină și furate de hoși (Matei 6, 19). Dimpotrivă, bogățiile cerului, virtuțile și faptele bune simt sigure, nici furul nu le atinge, nici rugină nu le distruge (Luca 12, 33). Cele pământești aparțin pământului și rămân în pământ, unde mai târziu sau mai devreme se vor pierde, în timp ce bogățiile cerești aparțin cerului și rămân nestrucătoare în veșnicie.

(va urma)

† PROGRAM LITURGIC †

ZIUA	ORA	SLUJBE și ACTIVITĂȚI
Miercuri 9 iunie	18:00	Vecernie cu litie
Joi 10 iunie	07:00 - 11:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea eroilor
Vineri 11 iunie	18:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 12 iunie	07:00 18:00	Sf. Liturghie, pomenirea morților Vecernie
Duminică 13 iunie	07:00 11:00 18:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie

Urma va alege

Doi oameni s-au dus în pădure să taie lemn pentru construcții. Unul era credincios, celălalt era necredincios. Doborând un arbore, cel necredincios zise: „Vezi, frate dragă, așa este și cu viața noastră! Când vine moartea, ne doboară jos și s-a terminat cu noi; nimic nu rămâne”. „O, fratele meu!”, răspunse credinciosul. „Nu-i adevărat că viața noastră se termină când vom muri. Vezi tu arborele acesta? L-am doborât jos, dar abia acum, după ce l-am tăiat, se va vedea de ce treabă este bun. Abia acum vom vedea de este sănătos și bun de clădit, ori este scorbuos și bun numai de foc”. Așa este și cu noi. Când va veni securea morții și ne va doborî, atunci se va vedea ce fel de „pomi” suntem: „sănătoși”, ori „putrezi”. Atunci se va vedea de suntem „de folos” sau „de aruncat în foc”.

Nevoiașul

Un nevoiaș a intrat în biroul unui om bogat și i-a cerut ceva de pomană. Omul și-a sunat secretara și i-a spus: „Îl vedeți pe acest om nevoiaș? Privește cum îi ies degetele de la picioare prin pantofi, cât de rușiți îi sunt pantalonii și cât de peticită îi este haina. Sunt convins că bietul om nu s-a mai bărbierit, nu a făcut un duș și nu a mâncat nimic de câteva zile. Mi se rupe inima când văd oameni atât de nenorociți. De aceea, DĂ-L IMEDIAT AFARĂ, SĂ NU-L MAI VĂD ÎN FAȚA OCHILOR!”

Înțelepciunea

Trei înțelepți au pornit la drum în țara vecină și au văzut de la mare distanță un zgârie-nori. „Oare ce putea fi acel obiect enorm”, s-au întrebat ei. Răspunsul firesc ar fi trebuit să fie „dute și descoperă singur”. Drept urmare, cei trei au avansat diferite teorii, au examinat argumentele din toate unghiurile și au respins contraargumentele pornind de la experiența lor anterioară. În cele din urmă, ei au ajuns la concluzia că ar fi mult mai bine să evite complet această țară. De aceea, s-au întors acasă, convinși că experiența lor s-a îmbogățit cu ceva.

Inima oarbă

Un deținut a trăit ani de zile în carceră. Nu a văzut și nu a vorbit cu nimeni, iar mesele i-au fost servite printr-o deschizătură în zid. Într-o zi, în celula lui a intrat o furnică. Omul s-a uitat fascinat la ea, a luat-o în palmă pentru a o observa mai bine, i-a dat o firimitură de pâine, iar noaptea a obișnuit-o să se culce în farfuria lui de tablă. S-a gândit atunci că i-au trebuit zece ani de carceră ca să își deschidă ochii și să-și dea seama cât de drăgălașă poate fi o furnică.

